

— Предайте на генер. Столѣтова.
изслушахъ и побързахъ да се измета на кѣдѣто ми ви-
очитѣ. Дойдохъ си у дома крайно недоволенъ отъ безуспѣ-
шната миссия и отъ гнѣвъ си легнахъ.

30-ий ЮЛИЙ.

Сутренята рано отидохъ на пощата да вземѣ кореспон-
денцията за опълчението. Като минавахъ покрай зданието
които по напредъ бѣха завзети отъ домакинското отдѣленіе
на щаба, виждамъ — произвеждатъ учение съ младитѣ офи-
церенци отъ 2-та серия или (както е наричаше Д. Х. Корсановъ)
отъ второто опълчение. Углеждамъ се въ обучающия офицеръ
ринъ и узнавамъ бившия свой бригаденъ адъютантъ въ Сърби-
я, прапорщика Мерказина. Азъ бѣхъ крайно зарадванъ отъ та-
срѣща и придумвахъ Мерказина да напустне обучението,
да отиде въ дѣйствующитѣ дружини.

— А знаете ли Тодоръ Михайловичъ, тукъ е още
бившия вашъ подчиненъ, Даниловъ, който е билъ съ васъ
на Гредетинската позиция. Той е сега малко болѣнъ.

Трѣгнахъ да навестѣя Данилова — тѣй сѣщо въ всич-
ки отношения добъръ офицеръ. Слѣдъ това взехъ отъ пощата
всичко, каквото имаше за щаба на опълчението и се качихъ
обратно за Шибка. Въ Габрово стигнахъ надвечеръ. Долу време
доста добро, нѣ надъ Балкана се навѣсили облаци. Пътъ
отъ Габрово до Шибка върви на 5—6 версти изъ долината на
Янтра, между височинитѣ на Балкана, а сетѣ до Становото бър-
за разклопява се на два, отъ които лѣвия, стръмно се подига
височинитѣ и отива до позицията, а дѣсния — въ с. Зелено
Дърво, което е завзето съ петъ ротѣ отъ Орловския полкъ
съ цѣлъ да се не даде възможностъ на неприятеля да
заобиколи. (По долината на Тунджа къмъ Зелено Дърво има
пѣтека.) На половината пѣтъ по стръмнината начена вече
попрѣсква дѣждецъ, а слѣдъ малко захвана доволно близко
гърми и дѣжда трѣгна да се лѣе. Нищо се не вижда, конетъ
хъркатъ и се плашатъ и само блѣска на свѣткавицата
рѣдко освѣщава пѣтя. Азъ бѣхъ неостороженъ да забравя
мушамбата си и дѣжда ме намокри до кожа. Его че най послѣ